

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte –Nadejda Toma,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Victor Boico

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului Pînzari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Pînzari Dumitru XXXXX,

*născut la XXXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXX,
domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX, nr. XX*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 30.05.2017 - până la 31.10.2017; (instanța de fond);

2. de la 28.11.2017 - până la 13.12.2017; (instanța de apel);

3. de la 02.03.2018 - până la 30.05.2018; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 octombrie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Pînzari Dumitru a fost condamnat în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, la 800 unități convenționale, echivalentul a 40 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Pînzari Dumitru la 29 aprilie 2017, în intervalul orelor 12⁰⁰-18⁰⁰ aflându-se la serviciu, fiind angajat la spălătoria auto SRL „XXXXXX” amplasată pe str. Alba Iulia, nr. 77/3, mun. Chișinău, având intenția răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire profitând de faptul că nu este văzut de nimeni, a urcat la volanul automobilului de model „XXXXXXX” cu n/î XXXXXX, ce aparținea cu drept de proprietate SA „Orange Moldova” și l-a răpit de pe teritoriul spălătoriei auto, deplasându-se într-o direcție necunoscută, ulterior inculpatul a fost stopat și reținut de colaboratorii poliției pe str. Petricani, nr. 19/2, mun. Chișinău.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare la 1 an, 6 luni închisoare.

La pedeapsa stabilită să fie adăugată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei militare din 09.07.2015 și în conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, definitiv să-i fie numită pedeapsa închisorii 2 ani, 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea soluției solicitate s-a invocat că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat și a comis noua infracțiune în termenul de probă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, apelul declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre prin care, lui Pînzari Dumitru, în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 8 luni.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa numită prin sentința Judecătorei militare din 09.07.2015, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, deși instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, aceasta eronat a concluzionat că inculpatul nu are antecedente penale.

Sub acest aspect instanța de apel a reținut că Pînzari D. a fost condamnat prin sentința Judecătorei militare din 09.07.2015 în baza art. 371 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu dispunerea suspendării executării acesteia pe un termen de probă de 2 ani. Astfel, prin certificatul eliberat de Biroul de probațiune Fălești, s-a confirmat că Pînzari D. s-a aflat la supravegherea organului de executare până la 25.07.2017, prin urmare acesta a săvârșit o nouă infracțiune în termenul de probațiune stabilit prin sentința menționată. Reieșind din cele consemnate instanța de apel a conchis, că la stabilirea categoriei de pedeapsă urmează a fi luat în considerație faptul dat, astfel că în privința lui Pînzari D. este necesar de stabilit o pedeapsă mai aspră decât cea numită de instanța de fond, sub formă de închisoare, deoarece stabilirea altei categorii de pedeapsă din numărul celor alternative va fi neproportională și inechitabilă în raport cu personalitatea inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Caragia E. în numele inculpatului a contestat-o cu recurs ordinar, care, invocând temeiul de

drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia cu menținerea sentinței, sau după caz aplicarea în privința lui Pînzari D. a prevederilor art. 90 alin. (11) Cod de procedură penală.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele argumente:

- instanța de apel stabilind pedeapsa nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a acesteia, precum și de atitudinea inculpatului, care a recunoscut vina, iar cauza a fost examinată în procedură simplificată;

- la momentul pronunțării sentinței de condamnare Pînzari D. nu avea antecedente penale, fapt confirmat prin certificatul eliberat de Biroul de probațiune Fălești;

- instanța de fond just a concluzionat că ținând cont de toate circumstanțele cauzei pedeapsa sub formă de amendă va fi suficientă și echitabilă;

- chiar și în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu concluziile primei instanțe referitor la lipsa antecedentelor penale, aceasta urma să țină cont de faptul că pe parcursul perioadei de probațiune Pînzari D. nu a admis careva încălcări;

- instanța de apel urma să verifice aplicabilitatea prevederilor art. 90 alin. (11) CPP, care ar fi fost oportună și capabilă să realizeze scopul pedepsei penale.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind depus peste termen.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.231 alin. (3), 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei, iar la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 13 decembrie

2017 în prezența inculpatului și avocatului acestuia Caragia E., aceștia fiind înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate - 15 ianuarie 2018, ora 14⁰⁰, (f.d.128-131).

Decizia motivată a fost pronunțată la 15 ianuarie 2018, aceasta fiind expediată prin intermediul serviciului poștal în adresa inculpatului Pînzari D. și avocatului acestuia Caragia E. fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d.150). Astfel, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 15 februarie 2018.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel, care se contestă a fost pronunțată integral la 15 ianuarie 2018, iar recursul ordinar declarat de avocatul Caragia E. în numele inculpatului a fost înregistrat la Curtea Supreme de Justiție la data de 19 februarie 2018 (f.d.155-157), adică după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut la art.422 Cod de procedură penală.

Așa dar, Colegiul penal ține să menționeze că art. 230 alin.(2) Cod de procedură penală expres stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilit prin lege. El nu poate fi prelungit sau scurtat de către instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ, iar nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Rezumând cele expuse mai sus, instanța de recurs concluzionează asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Caragia E. în numele inculpatului, pe motiv că a fost declarat peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului Pînzari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului

penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Pînzari Dumitru*, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 mai 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Constantin Alerguș

Victor Boico